

РЕШЕНИЕ

№ 1211

гр. Пловдив, 09.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на единадесети май през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Светослав Н. Узунов

при участието на секретаря Марина П. Малинова
като разгледа докладваното от Светослав Н. Узунов Административно
наказателно дело № 20225330202090 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Обжалван е Електронен фиш серия К, № 5329102, издаден от ОДМВР-
ПЛОВДИВ, с който на А.М.Д., ЕГН ***** е наложена глоба в размер
на 50 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

В жалбата и в съдебно заседание жалбоподателят излага съображения
за незаконосъобразност на издадения електронен фиш и моли за неговата
отмяна. Претендира разноски.

Въззиваемата страна взема писмено становище в хода на
производството за неоснователност на подадената жалба. Прави възражение
за прекомерност на адвокатския хонорар. Претендира разноски.

Съдът, като съобрази доказателствата по делото поотделно и в тяхната
съвкупност, прие за установено следното:

При изпращането на преписката, от административнонаказващия орган
е представена справка от система АИС АНД, съгласно която ЕФ е връчен на
10.03.2022г., която дата не е спорна между страните като дата на връчване на
ЕФ. Жалбата е подадена на 23.03.2022г., т.е. явява се подадена в
преклузивния 14-дневен срок. Жалбата освен това е подадена от
легитимирано лице, против акт, подлежащ на обжалване по съдебен ред,

поради което се явява процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Електронният фиш е издаден за това, че на 16.04.2021г. в 14,34 ч. в гр. Пловдив, бул. Васил Левски до № 236 в посока юг-север, и при отчетен толеранс от минус 3 км.ч. в полза на водача, МПС с рег. № **** се движело при разрешена стойност на скоростта от 50 км/ч с установена наказуема скорост 64 км/ч., тоест с превишение на скоростта от 14 км.ч.ЕФ е издаден срещу А.М.Д..

Изложената в Електронния фиш фактическа обстановка за движението на процесния автомобил с посочената скорост на посоченото място се доказва от приложеното по административната преписка статично изображение, което съгласно чл. 16, ал. 3 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. е годно доказателствено средство за обстоятелствата, свързани с упражнения с АТСС видеоконтрол.

В статичното изображение е посочено с координатни точки мястото на осъществения видеоконтрол и измерената скорост на процесния автомобил в размер на 67км/ч. След правилно приспаднат толеранс от 3 км/ч., установената от АНО скорост се явява в размер на 64 км/ч.

От справката за собственост на автомобила е видно, че собственик е „Сожелиз-България“ ЕООД, а ползвател е „Омникар Рент“ ООД. Първоначално е бил издаден ЕФ с № 4747183 от ОДМВР - Пловдив срещу В.С. като законен представител на „Омникар Рент“ ООД, но впоследствие била подадена декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП от В.С., в която като водач на автомобила е посочен жалбоподателят Д. и към която декларация било представено и копие на СУМПС, поради което и ЕФ № 4747183 бил анулиран и бил издаден обжалваният електронен фиш срещу жалбоподателя. Изложената фактическа обстановка се доказва и от представения по делото Протокол за използване на Автоматизирано техническо средство или система по чл. 10 от 16.04.2021г.

Налице са всички кумулативно предвидени в Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. в редакцията към датата на извършване на нарушението / след изм. и доп. с ДВ. бр.6 от 16 Януари 2018г/ изисквания за

законосъобразност на използването на стационарно техническо средство за видеоконтрол.

-нарушението е установено с автоматизирано техническо средство TFR 1-M, представляващо мобилна (съгласно представеното удостоверение за одобрен тип средство за измерване) система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение, . Техническото средство е от одобрен тип, което е видно от приложеното по делото Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835. Съгласно Удостоверението за одобрен тип, срокът на валидност на устройството е до 24.02.2020г., която дата с оглед датата на издаване на удостоверението за одобрен тип – 24.02.2010г., отговаря на изискванията на чл. 30, ал. 1 от Закона за измерванията. Съгласно чл. 30, ал. 5 от Закона за измерванията обаче, когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат от одобрен тип. Отбелязване, че АТСС съответства на одобрения тип, се съдържа в Протокола за извършена проверка № 2-33-21/11.03.2021г., поради което и фикцията на чл. 30, ал. 5 от Закона за измерванията е приложима за процесното АТСС и същото е било от одобрен тип към датата на извършване на нарушението.

- техническото средство е вписано в регистъра на българския институт по метрология под номер 4835, видно от приложеното по делото Удостоверение за одобрен тип средство за измерване;

-техническото средство е преминало през надлежна метрологична проверка, което се установява от приложения по делото Протокол за премината последваща проверка след ремонт № 2-33-21/11.03.2021г. Същото е било настроено от лице, преминало теоретично и практическо обучение – мл. инсп. А.К.;

-надлежно съставен и попълнен е протокол по чл. 10 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г., съдържащ всички необходими реквизити, който съгласно трайната съдебна практика представлява официален свидетелстващ документ, който удостоверява мястото, времето и начина на извършване на видеоконтрола и спазването на нормативните и техническите изисквания за неговата законосъобразност. В протокола изрично е посочено, че АТСС е разположено и настроено съгласно изискванията за обслужване на

производителя и нормативните предписания. Доколкото процесното АТСС е било прикрепено към служебен автомобил, няма изискване да се представя снимка на позиционирането на АТСС по чл. 10, ал. 3 от Наредбата, но въпреки това такава е представена.

Липсва и пречка поради новелата на чл. 39, ал. 4 от ЗАНН да бъде издаден електронен фиш в размер на 50 лв. След Решение на Конституционния съд №1/01.03.2012г., с което е обявена за противоконституционна разпоредбата на чл.189, ал.13 от ЗДвП, предвиждаща необжалваем минимум, е отменена и разпоредбата на чл.59, ал.3 от ЗАНН, също предвиждаща необжалваем размер на глобите. Следователно към настоящия момент в действащото право липсва определен необжалваем размер на наказание и съответно необжалваем минимум. След като липсва необжалваем минимум, то разпоредбата на чл.39, ал.4 от ЗАНН не може да бъде приложена и няма практическо приложение към момента. В тази насока е и практиката на АС-Пловдив - Решение № 382/9.3.2022г. на Административен съд Пловдив, XXVI касационен състав по КАНД № 3244 по описа на съда за 2021г., Решение № 404 от 10.03.2022 г. по к. адм. н. д. № 3246 / 2021 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2120 от 10.11.2021 г. по к. адм. н. д. № 2219 / 2021 г. на XXVI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 2567 от 22.12.2021 г. по к. адм. н. д. № 2948 / 2021 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив и др., както и трайната практика на всички други административни съдилища в страната, поради което и досегашната практика по сходни казуси на настоящия състав, се явява изоставена.

Противно на изложеното в жалбата, мястото на нарушението е описано напълно ясно. Посочено е, че същото е извършено в населено място – гр. Пловдив, като е посочен като ориентир и адрес – бул. Васил Левски до № 236. Посочена е и посоката на движението на контролираното МПС – от юг към север.

На следващо място, липсва изискване както в ЗИ, така и в Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, последващата проверка да бъде извършена задължително преди датата на изтичане на срока на валидност на удостоверение, поради което и възражението в тази насока се явява неоснователно. Чл. 43, ал. 3 от ЗИ

въвежда изискване последващата проверка да се извърши преди изтичането на срока на валидност на първоначалната или на периодичната проверка, а не на удостоверението за одобрен тип, при това в случаите на унищожаване на знака или по желание на лицето, което използва средството за измерване. По отношение на знака за премината проверка, видно е от представеното писмо от Сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР-Пловдив рег. № 103000-7907/18.04.2022г. и от представения към същото снимков материал, че върху техническото средство са поставени необходимите знаци, удостоверяващи валидността му. Същевременно цитираното решение от страна на жалбоподателя по КАНД № 2567/2020г. по описа на АС-Пловдив касае техническо средство с друг номер.

Не на последно място, по отношение на възражението за неспазване на изискванията по чл. 91 от ЗМВР, сторено в съдебното заседание, доколкото в същото липсва конкретика, е трудно да се отговори какви по-точно доказателства е следвало да бъдат представени от административнонаказващия орган. По отношение на използването на системи за видеонаблюдение, същите са нормативно регулирани както в ЗДвП, така и в Наредба № 8121з-532/12.05.2015г., с което се регулира както правото да бъдат използвани такива средства, така и са осведомени гражданите за използването на такива системи като вид средства за явно наблюдение, при това при спазване именно на тези законови изисквания. От друга страна, условие на мястото на контрол да е наличен знак Е24 към момента на извършването на деянието – 16.04.2021г., е липсвало. С предприетите нарочни законодателни изменения с ДВ. бр.6 от 16 Януари 2018г., в сила от 16.01.2018г., е отпаднало изискването мястото на контрол да се обозначава със знак Е24 и в средствата за масова информация, поради което същите не представляват изискване за законосъобразно използване на АТСС. В този смисъл е и трайната практика на касационната инстанция - Решение № 822 от 19.04.2021 г. по к. адм. н. д. № 188 / 2021 г. на XXII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 198 от 01.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 3168 / 2020 г. на XXII състав на Административен съд - Пловдив и др.

Въз основа на гореизложеното, обжалваният електронен фиш се явява законосъобразен и като такъв следва да бъде потвърден.

При този изход на делото , разноски са дължими на въззиваемия и при направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за него в това производство, съобразно с нормата на чл.63д, ал.5, вр. с ал.3 от ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ и като съобрази характера и тежестта на производството, както и факта, че представителството е осъществено единствено чрез депозиране на писмени становища от юрисконсулт, съдът намери, че следва да присъди в полза на ОД на МВР - Пловдив юрисконсултско възнаграждение в минималния размер от 80 лева.

Мотивиран от горното Пловдивският районен съд, Х н. с.,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш серия К, № 5329102, издаден от ОДМВР- ПЛОВДИВ, с който на А.М.Д., ЕГН ***** е наложена глоба в размер на 50 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

ОСЪЖДА А.М.Д., ЕГН *****, да заплати на ОДМВР-Пловдив сторените в производството пред РС-Пловдив разноски за представителство от юрисконсулт в размер на 80 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивски Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____